

Emma och Dobby

Av Astrid
Bonair

Kapitel 1

- Hej mamma! ropade Emma.
Men hon fick inget svar. Mamma hade säkert
behövt jobba extra. Å,
hur kunde Emma vara så dum. Mamma var ju
i Kina och köpte
torkade ankfötter. Emmas mamma var en
sådan där människa som
kunde åka till andra sidan jorden för att köpa
strumpor. Emma satte på
teven. Programmet hette Lou. Emma tänkte
att så där hade hon det
nästan. Att titta på teve började bli tråkigt.
Plötsligt knackade det på
dörren. Hon kröp fram till dörren. Hon
öppnade dörren. Där stod
pappas chef. Han sa att Emmas pappa hade
fått en stroke.

Kapitel 2

Nästa dag. Emma åkte till stan. Emma gick
förbi sin skola, där såg
hon en affisch. Emma läste, så här stod det
på affischen.

Välkomna på skoldisco kl.18-24.

Ta med pengar så kan ni köpa i kiosken, ni
behöver inte vara rädda!!!

Var gärna utkläda till vad ni vill.

Ni kanske undrar vilka klasser som får gå på
discot, här är svaret;

Ingen som heter Klorina får komma, hade
någon klottrat på affischen.

Emma hade en aning om vem som hade
skrivit det där. Plötsligt stod
det en grön varelse framför Emma. Den
presenterade sig.

-Hej, jag heter Dobby.

Kapitel 3

Dobby hade ganska stora öron. Han var grön med trasiga kläder och han hade väldigt söta ögon.

- Dobby inget hem. Dobby vill bo med dig.

Just då ringde det. Emma svarade

- Emma, jag vet inte hur jag ska förklara men din pappa kommer inte klara si...

Emma la på, hon ville inte höra mer om alla sorgliga historier idag.

-Så klart att du får bo med mig Dobby, sa Emma.

Kapitel 4

Emma kom hem.

Dobby hade pratat
hela vägen om att han
ville

baka en kaka. Så
Emma tänkte att han
skulle få det. Dobby
satte i
gång.

Recept

Ingredienser

100 g smör

2 st ägg

1 dl mjöl

3 msk kakao

1 tsk vaniljsocker

Sätt ugnen på 175 grader. Smält smöret
blanda ner socker och ägg,
blanda ordentligt rör ner allt blanda. Lägg ner
allt i en bröad form
och ställ den i mitten av ugnen. Grädda 15
min.

Testa gärna detta hemma.

- Mmmmmmm, vad gott den smakade, sa Emma.
- Dobby gjort sitt bästa.
- Nu när jag har dig Dobby behöver jag inte mina föräldrar, tänkte Emma.

Detta var berättelsen om Emma och Dobby.
Tack för att ni läste min berättelse. Mvh Astrid
Bonair